

Berg: Efter de Udtalelser, vi have hørt saavel af den ærede fungerende Finantsminister som af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds (Fenger), tør jeg antage, at Forslagene under Nr. 6, 9, 21—26 og 27 ville blive vedtagne af det høie Thing, og jeg skal med Hensyn til disse Forslag navnlig paaskjønne disse ærede Taleres Tilslutning til Nr. 27, som jeg sætter ikke ringe Priis paa. Ordet „forelægge“ i Nr. 26 kan meget godt blive rettet til 3die Behandling; jeg skal stille Forslag derom. Jeg troer nu ikke, at det er fornødent, at Rigsdagen just skal tage nogen Beslutning, naar en Sag forelægges den, men ønsker man, at der skal staae „meddele“ eller „frelægge“, saa har jeg ikke Noget derimod, thi det forbyder selvfølgelig ikke Rigsdagen fra at tage Beslutning om Sagen alligevel, hvis den finder det fornødent. Der er reist endeel Indvendinger imod Forslaget under Nr. 18, og det ventede jeg. Jeg skal ikke nægte, at jeg ventede just ikke, at den Indvending skulde fremkomme fra min ærede Gjenbo (Winther), at jeg ved dette Forslag var for nærgaaende imod Administrationen. Jeg troer ikke, det kan siges, at Forslaget har denne Charakter. Vi maae erindre, at det er Forvaltningen af overordentlig store Capitaler, her er Tale om; det er ikke blot de aarlige Indtjend, og hvad der kan oplægges af dem, men ogsaa Tilbagebetaling af Laan, som aarlig giver overordentlig store Beløb, som der her er Tale om at anlægge saaledes, at de kunne blive meest frugtbringende for Samfundet. Hvad gjorde vi ikke med Hensyn til Ublaas af Umyndiges Midler, som vi sammendroge under en Bestyrelse for Landets forskellige Egne, hvilke betryggende Bestemmelser søgte vi ikke der at tage, for at Anbringelsen kunde blive saaledes, at den kunde falde ud til Gavn for Samfundet? Og jeg nærer den Tro, at vi ikke have taget, for detaillerede Bestemmelser desangaaende, men at det meget mere er et Forhold, der trænger til noie og skarpt Tilsyn fra Rigsdagens Side, hvorledes netop denne Lov om Anbringelsen af Umyndiges Midler bliver brugt, og maaskee det ogsaa vil vise sig, at vi i denne Henseende komme til at tage yderligere Bestem-

melser; det skulde jeg være meget tilhøielig til at troe. Naar nu den Sag, her er Tale om, ogsaa er om ikke af saa stor saa dog af stor Betydning, hvorledes skulde det saa siges at være nærgaaende imod Administrationen, om Bevillingsmyndigheden, der dog skal varetage, hvad det betyder, at Staten er Garant for en saadan Anstalt, søger at sikke sig, at denne Anvendelse skeer efter visse bestemte Regler? Der er indvendt derimod, at man ikke forud kan vide, hvilke Capitaler man har til Raadighed, eller hvilken Anvendelse der navnlig vilde være den heldigste. Men her troer jeg netop, der er Noget at gjøre til Forandring i den hidtilværende Bestyrelse. Jeg troer, at naar Anstalten først er anlagt, og man har aarlige Erfaringer for det omtrentlige Gjennemsnit af Tilgangen, vil man omtrent kunne siges, hvor stort et Beløb man til en vis Tid af Aaret har at raade over, og at man, forsaavidt man vilde anvende Beløbet til Ublaas, kunde offentliggjøre det Fornødne i denne Henseende for at give Bedkommende behørig Adgang til at søge Laan, og skulde der komme en større Capital — kommer der en mindre Capital tilveie, maae de, der betingelsesviis have faaet Løfte om Laan, træde tilbage, — men skulde der komme en større Capital ind, end der søges Laan til, saa har man den midlertidige Udvei at anlægge Pengene i Statspapirer, og at anbringe dem i Statspapirer maae vi erkjende er til Statens Gavn. Naar jeg har sagt, at mindst Halvdelen skal anbringes saaledes, er det for at faae en vis Grændse; denne Grændse kan sættes paa en anden Maade, men idet jeg har sagt, at der kan skee Forandring ved Finantsloven, har jo Bevillingsmyndigheden det i sin Magt at træffe andre Bestemmelser. Jeg har talt om Sikkerhed, hvor der ikke i Lovens tales om nogenformhelst Sikkerhed. Jeg har tidligere udtalt, og jeg skal gjentage, at saavidt mig bekendt kan den hidtil indvundne Erfaring ikke berettigge Noget til at tvivle om, at der i denne Henseende anvendes den største og meest fornødne Omhu, og det er jeg for mit Bedkommende aldeles overbevist om er Tilfældet under den nuværende Bestyrelse; men hvilken Tillid man end kan nære til Bestyrelsen af